

בבית המשפט העליון בירושלים

בש"מ 7483/13 - ה'

כבוד הרשמת ליאת בנמלך

לפני :

1. אנדלוסיה הנדסה ואדריכלות בע"מ
2. חוסאם מג'דלה

המבקשים :

נ ג ד

1. עיריית באקה אל גרבייה
2. עו"ד מורסי אבו מוך ראש עיריית באקה אל גרבייה
3. אינג' זוהיר מקאלדה מהנדס עיריית באקה אל גרבייה
4. הועדה לתכנון ובניה עירון (ואדי עארה)
5. משרד החינוך התרבות והספורט

המשיבים :

בקשה להארכת מועד

החלטה

1. בפניי בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על פסק דינו של בית המשפט לעניינים מינהליים בחיפה מיום 8.9.2013, אשר מחק עתירה שהגישו המבקשים, בקובעו כי המחלוקת העיקרית בין הצדדים מעוגנת במשפט הפרטי.

לטענת המבקשים פסק הדין מעולם לא הומצא לידיהם ונודע לבא-כוחם עליו בעיון אקראי במערכת נט המשפט ביום 16.9.2013. כן טוענים המבקשים בהשלמה שהגישו כי פנו למזכירות בית המשפט לצורך הגשת ההליך ביום 28.10.2013 אך זה לא התקבל לרישום, וכי בעקבות הנחיות שגויות של המזכירות התעכבה הגשת ההליך מספר ימים נוספים, עד להגשת בקשתם להארכת מועד, ביום 4.11.2013. בבקשה

הדגישו המבקשים כי במהלך אותה תקופה חלה פגרת הסוכות וכי המבקש 2 ובא-כוח המבקשים חגגו את חג הקורבן.

יצוין כי הטיפול בהליך זה התעכב מחמת תקלה מזכירותית, עליה עמדתי בהחלטתי מיום 20.1.2014, אך גם נוכח אי בהירות בבקשה המקורית שהוגשה והצורך בקבלת הבהרות והשלמות מצד המבקשים.

2. המשיבה 4 הותירה את הבקשה לשיקול דעת בית המשפט ואילו המשיבים 1-3 מתנגדים לה. בתגובת המשיבה 1, אליה הצטרפו המשיבים 2-3, ציינה היא כי פסק הדין הועבר לבא-כוח המבקשים באמצעות דואר אלקטרוני ביום הינתנו; כי הבקשה אינה נתמכת בתצהיר; כי הבקשה אינה מגלה "טעם מיוחד"; וכי סיכויי ההליך קלושים (בין היתר נוכח ניסיונם של המבקשים להשיג בגדרו על פסק דין קודם שניתן בעניינם של הצדדים).

3. לאחר שעיינתי בכל החומר שבפניי ושקלתי את טענות הצדדים מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

המועד ממנו יש למנות הגשתו של הליך ערעורי תחילתו ככלל במועד בו נערכת המצאה כדין של ההחלטה עליה מבקשים להשיג (תקנה 402 סיפה לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984 (להלן: תקנות סדר הדין האזרחי או התקנות)).

במקרה דנן טוענים המבקשים כי מעולם לא נערכה המצאה כדין של פסק הדין לידיהם, ואילו המשיבה 1 טוענת כי יש למנות את הימים הנתונים להגשת ההליך למן מועד משלוח פסק הדין בדואר אלקטרוני לבא כוח המבקשים, ביום 8.9.2013, כפי העולה גם מאתר "נט המשפט".

השאלה האם משלוח פסק הדין באמצעות דואר אלקטרוני מבית המשפט לבא-כוח המבקשים מהווה המצאה כדין של פסק הדין לידי, ממנו יש למנות את הימים הנתונים למבקשים להגשת ההליך, נותרה בענייננו לא ברורה. סוגיה זו מוסדרת בסימן ג'2 לפרק ל"ב לתקנות תקנות סדר הדין האזרחי, ועל פי תקנה 497ג(א) לתקנות משלוח כאמור ייחשב כהמצאה כדין עת הוא נשלח אל "תיבת הדואר שבכתובת הדואר האלקטרוני של הנמען" כהגדרתה בתקנה 1497ב לתקנות "ובלבד שהנמען מסר את כתובת הדואר האלקטרוני שלו לבית המשפט לצורך ביצוע הוראות סימן זה". כמו כן בהוראת תקנה 497ה(א) לתקנות סדר הדין האזרחי נקבע כי:

"על אף האמור בתקנות 1497ב ו-1497ג, נשלח כתב בי-דין אלקטרוני מבית משפט אל כתובת דואר אלקטרוני שמסר עורך דין, תיראה כל מערכת של הנמען המשמשת להעברת מסרים אלקטרוניים כמערכת דואר אלקטרוני, גם בלי שמתקיימים בה התנאים האמורים בתקנה 1497ב, ובלבד שהתקיימו התנאים האלה:
 (1) הנמען מפעיל אמצעים סבירים לצורך הגנה על תיבת הדואר שלו מפני שיבוש בעבודתה העלול לפגום במהימנות המידע שבה;
 (2) הנמען ביקש לקבל כתבי בי-דין מבית המשפט אל כתובת הדואר האלקטרוני".

עוד נקבע בסעיף קטן (ב) לאותה תקנה כי לא יראו את כתב בי-הדין שנשלח ככתב בי-דין שהומצא במסירה אישית לנמען ביום המשלוח "אם הגיש עורך הדין הנמען תצהיר בדבר אי-הגעת כתב בי-הדין אל כתובת הדואר האלקטרוני שמסר".

המידע האם מתקיימים בכתובת הדואר האלקטרוני של בא-כוחו של צד להליך התנאים הקבועים בתקנה 1497ב לתקנות (ובהתאם האם מדובר בכתובת "במערכת דואר אלקטרוני") ולחלופין האם הוא מפעיל אמצעים סבירים לצורך הגנה על תיבת הדואר האלקטרוני שלו; האם הוא ביקש לקבל כתבי בי-דין אל כתובת הדואר האלקטרוני שלו; והאם כתב בי הדין הגיע לידי פועל באמצעות הדואר האלקטרוני אם לאו, נתון במלואו מטבע הדברים בידי אותו בא-כוח. משכך, ומשהעלתה המשיבה 1 את הטענה בדבר המצאת פסק הדין לבא-כוח המבקשים בדואר אלקטרוני על יסוד בירור שערכה בבית המשפט קמא (וכאמור הדבר עולה גם מן הרישום באתר "נט המשפט") התבקש בא-כוח המבקשים להגיש הבהרות בעניין על מנת שניתן יהיה לקבוע האם הוראות התקנות האמורות מתקיימות בעניינו.

ואולם, למרות ההזדמנויות שניתנו לו לכך לא פיזר בא-כוח המבקשים את הערפל בעניין זה, ובמקום להבהיר את הטעון הבהרה לעניין כתובת הדואר האלקטרוני שלו מיקד טענותיו בפגמים במערכת "נט המשפט". כך לעניין השאלה האם פסק הדין כלל הגיע באמצעות הדואר האלקטרוני לכתובת הדואר האלקטרוני שלו לא ניתנה תשובה ברורה, וממילא לא צורף תצהיר בעניין (וראו הוראת תקנה 497ה(ב) לתקנות); בא-כוח המבקשים טען כי אין באפשרותו לזכור האם ביקש לראות בכתובת הדואר האלקטרוני שלו כמען להמצאה (ולא ציין האם נעשה על ידו ניסיון כלשהו לברר את העניין כעת); ועוד נטען כי מופעלים על ידו אמצעי הגנה שכיחים אם כי המערכת "חשופה לשיבושים", אך הדבר לא פורט.

בנסיבות אלו אין בידי נתונים לקבוע האם משלוח פסק הדין בדואר אלקטרוני אכן היה בבחינת המצאה כדין, בין אם לפי תקנה 497ג(א) לתקנות ובין אם לפי תקנה 497ה(א) לתקנות, ומשכך ונוכח אי הבהירות שנותרה בשים לב לעמדת בא-כוח המבקשים אין בידנו נקודת זמן ברורה אשר ממנה יש למנות את המועד להגשת ההליך. אציין בהקשר זה כי העובדה שבא-כוח המבקשים בחר שלא לערוך בירור בנקודות הדורשות הבהרה (כגון בשאלה האם ביקש כי ההחלטות ימסרו לו על ידי משלוח דואר אלקטרוני) ולא צירף תצהיר בו ציין מפורשות כי פסק הדין לא הגיע למשרדו בפועל בדואר אלקטרוני במועד המופיע ברישומי "נט המשפט" אומרת דרשני. מכל מקום בנסיבות המתוארות את העמימות שנוצרה לעניין מועד ההמצאה יש לזקוף לחובת בא-כוח המבקשים.

4. עוד יצוין כי לטענת בא-כוח המבקשים נודע לו על ההחלטה ביום 16.9.2013 בבדיקה אקראית שערך, אך טענה זו לא נתמכה אף היא בתצהיר למרות ההזדמנויות שניתנו לכך. בהינתן האמור ונוכח העמימות הנזכרת לעניין מועד ההמצאה דומני כי חובת תום הלב מצדיקה בנסיבות הקונקרטיות של המקרה למנות את הימים הנתונים להגשת ההליך לכל המאוחר למן מועד הידיעה הנטען, אשר על פיו המועד האחרון להגשת הערעור חלף ביום 24.10.2013. לטענת בא-כוח המבקשים פנייתו הראשונה למזכירות בית המשפט בנסיון להגשת ההליך נערכה ביום 28.10.2013, כלומר גם מניית הימים למן מועד הידיעה כאמור (לאחר "דילוג" על ימי פגרת הסוכות) מובילה למסקנה כי הפניה נעשתה באיחור של ארבעה ימים.

לאיחור זה אין בבקשה או בהשלמות שהוגשו הסבר של ממש למעט הטענה כי המבקש 2 ואחד מעורכי הדין במשרד בא-כוח המבקשים חגגו במהלך אותה התקופה את חג הקורבן. ואולם, המדובר בחג שאורכו ארבעה ימים בלבד ובאירוע שהיה ידוע למבקשים ולבאי כוחם מראש, ובנוסף עורך הדין אשר לפי הטענה, שלא נתמכה אף היא בתצהיר, חגג אותו אינו עורך הדין החתום על הבקשות דנן ולא הובהר מה חלקו בייצוג המבקשים או מדוע ההליך לא הוכן במועדו על ידי יתר עורכי הדין העובדים במשרד.

לכך יש להוסיף כי כל טענות בא-כוח המבקשים לעניין התנהלות מזכירות בית המשפט ולעניין ההנחיות השגויות שניתנו על ידה מתייחסות למועדים המאוחרים למועד האחרון להגשת ההליך, ובכל מקרה התייחסתי לבקשה כאילו הוגשה במועד בו פנו המבקשים לטענתם בניסיון להגשת ההליך, 28.10.2013. על כן גם אם נפלה שגגה בהנחיית מזכירות, לא היה בה לשנות לענייננו.

נוכח כל האמור לעיל ומשלא עלה בידי המבקשים לבסס "טעם מיוחד"
המצדיק מתן ארכה, דין הבקשה להידחות.

המבקשים ישאו בהוצאות המשיבה 1 בסך של 2,500 ש"ח.

ניתנה היום, כ"ו באייר תשע"ד (26.5.2014).

ליאת בנמלך

ר ש מ ת